

POSTULATY I REALIZACJA

Zgodnie z zaleceniem zakładowych komisji rozpatrujących wnioski i postulaty wysunięte przez załogę KZP, o zamieszczeniu na łamach „Celulozy” treści Postulatów i sposób ich realizacji, zamieszczamy cz. I ustalen w części dotyczącej problemów zakładowych.

WNIOSKI I POSTULATY PŁACOWO ZATRUDNIENIOWE

Komisja płacowo — zatrudnieniowa po stanowiła:

POSTULAT

Przyjąć jako zasadę, że fundusz płac należny dla pełnej obsady etatowej, a niewykorzystany przez komórkę z braku pełnego zatrudnienia pozostaje do dyspozycji tej komórki z przeznaczeniem na opłacenie wzmoczonego wysiłku pozostałych pracowników.

USTALONO

W chwili obecnej aktualna gospodarka funduszem płac umożliwia realizację takiej zasady. Do dyspozycji tej komórki pozostaje jedynie ruchoma część funduszu płac, tj. premia, fundusz interwencyjny, fundusz mistrzowski i fundusz ZPP. Wniosek ten zostanie przedstawiony w ZPP w celu ujednolicienia w całym przemyśle.

POSTULAT

Zweryfikować obecną normę na wymiaranie siła papierniczego lub stocznego organizacyjno — techniczne warunki do jej wykonania przy aktualnym napięciu.

USTALONO

Komórka normowania pracy opracuje normę czasu wymiany odzieży maszynowej na maszynę papierniczą. Termin realizacji 30.10.1980 r. Odpowiedzialny Wuczkowska Honorata — sam. ref. ds. organizacji i normowania.

POSTULAT

Przy oczekiwanej regulacji płac przy wzięciu do uwzględnienia pulsy premii zmniejszonej przy przejściu na IV tabelę płac.

USTALONO

Wysokość premii dla poszczególnych grup pracowników ustalona zostanie w przeprowadzonej regulacji płac w ramach otrzymanych środków.

POSTULAT

Wprowadzić pełną jawność potrącenia premii indywidualnej pracowników. Potrzebne premii dokonać przy współudziale aktywów danej komórki.

USTALONO

Obowiązująca do tej pory w przedsiębiorstwie zasada w pełni hamuje rozwój udział danej komórki do czynnego współzestępnictwa przy podziale premii oraz zobowiązuje kierownictwo poszczególnych komórek do jawności przyczyn wszelkich potrąceń i wyróżnień. Ewentualne odstąpienie od tej zasady nastąpiły bez zgody kierownictwa przedsiębiorstwa. Ustalono, że dział organizacji i zarządzania ponownie przekaże piśmie ustalenia obowiązujące w KZP w tym zakresie poszczególnym komórkom organizacyjnym przedsiębiorstwa. Kierownicy komórek przekażą ostateczne ustalenia do publicznej wiadomości. Termin realizacji 30.10.1980 r. Odpowiedzialny Władysław Mysiona i kierownicy poszczególnych komórek organizacyjnych.

POSTULAT

Stwierdzić nieprawidłowy podział premii ekspozytowej i nagród za złom.

USTALONO

Ustalono, że od dnia 1.10.1980 r. w przedsiębiorstwie zaprowadzona zostaje ewidencja osobistego wkładu pracy poszczególnych pracowników w gospodarce złomem, która stanowić będzie podstawię rozdziału nagród z tego tytułu. Odpowiedzialny, komisarz domowy Mirosław Syryjski. Odnosnie premii ekspozytowej opracowany zostanie nowy regulamin premiowania do dnia 30.10.1980 r. Odpowiedzialny, Ryszard Garska. Nadzór z-ca dyr. ds. obrotu towarami inż. Józef Karoń.

POSTULAT

Fundusz mistrzowski jest wykorzystany na opłacenie godzin nadliczbowych, zakup alkoholu i realizacji innych zobowiązań mistrzów i kierowników. Wprowadzenie jawności wypłat z tego funduszu.

USTALONO

W przedsiębiorstwie obowiązują regulamin dysponowania funduszem mistrzowskim, który wyklucza wymienienia kierunki jego przeznaczania. Zobowiązuje się w związku z tym dział organizacji i zarządzania do ponownego wydania i rozprowadzenia na poszczególne komórki organizacyjne oraz dla mistrzów w regulamin dysponowania funduszem. Kierownicy komórek organizacyjnych jeden egzemplarz wywieszą na tablicy ogłoszeń. Odpowiedzialny, Władysław Mysiona za wydanie ponownego regulaminu, kierownicy poszczególnych komórek za wywieszenie w gablatach. Termin realizacji 10.10.80.

POSTULAT

Zwiększyć dopłatę za rozładunek celulozy i makulatury.

WNIOSKI I POSTULATY SOCJALNO-BYTOWE KOMISJA SOCJALNO-BYTOWA POSTANOWIŁA:

POSTULAT

Sygnalizowano zły stan urządzeń higieniczno-sanitarnych na wydziałach o zabrakach łazienek. Między innymi dotyczy to szatni na papierniach, łazienek w wyparkach, pomieszczeń automatów kawy na TEN.

USTALONO

Na każdy rok w ramach planu remontów urządzeń socjalnych poszczególnych wydziałów i wydziałów. W harmonogramie tym podane będą terminy wykonania poszczególnych robót i odpowiedzialni. Nadzór nad tymi robotami z ramienia ds. dyrektora sprawuje z-ca dyr. ds. techn. inż. Franciszek Stankiewicz. W dalszym ciągu papierniczy socjalna została rozszerzona kompleksowo dla służby eksploatacyjnych i utrzymania ruchu po przeprowadzeniu modernizacji (do 30.11.1980). Odpowiedzialny inż. Stefan Smektański. Za wykonanie dokumentacji odpowiedzialny inż. Henryk Kinalski w terminie do 30.10.1980 r.

Wykonanie części socjalnej dla obsługi maszyn i kw. 1981 r. odpowiedzialny Roman Koldziejczyk. Harmonogram prac remontowych do końca br. w załączeniu jako załącznik do niniejszej informacji.

POSTULAT

Zabezpieczyć należyte poziom gwarantowanych układem zbiorowym świadczeń bhp, ich jakości i terminów (odzież, obuwie, rękawice, mydło, środki czystości).

USTALONO

Przedsiębiorstwo zapotrzebuje się we wszystkie materiały i przedmioty związane z zabezpieczeniem swych pracowników. W tym celu kierownik działu BHP — Stefan Jaroszewicz. Dla poprawy jakości odzieży ochronnej przedsiębiorstwo nawiązało kontakt z producentem celem pozyskania ubrań lepszej jakości i trwałości. Polecono, aby od zaraz zrezygnować z zakupów proszków i mydła nie nadających się do użytku pracowników.

Nadzór nad zabezpieczeniem przedsielstwa w odzież, środki utrzymania czystości i środków ochrony bhp sprawuje z-ca dyr. ds. obrotu towarami inż. Józef Karoń.

POSTULAT

Zabezpieczyć w pełni potrzeby pracownicze na wczasy rodzinne.

USTALONO

Uchwała KSR ustalono wielkość funduszu BHP skieruje do ponownego rozpatrzenia przy szerszej konsultacji z dyrekcją zakładu, celem uniknięcia niepotrzebnych i zbędnych kosztów.

Przywrócić w praktyce zasadę wydawania robotnikom za pierwszych trzech dniach brzo roboczych.

USTALONO

W przedsiębiorstwie istniała zasada obowiązująca. Odstępstwo od tej zasady nastąpiło bez zgody z kierownictwem zakładu. Polecono wrócić do powyższej zasady. Odpowiedzialny — kierownik Zespołu Magazynów Wiesław Doliński i szef BHP. Termin realizacji 1.10.1980 r.

POSTULAT

Zabezpieczyć dostateczną ilość węgla do wody i powietrza w celu umożliwienia prac porządkowych na papierni.

USTALONO

Wydział Papieru do końca m-ca września przedstawił swoje potrzeby w tym zakresie. Zaoptimizacja zabezpieczy nie będzie odmawiać ilości węgla do dn. 15.10.1980. Odpowiedzialny — kierownik działu Zaoptimizacji Karol Wiśniewski.

POSTULAT

Zasygnalizować niecelowość zakupu przyrządów campingowych z uwagi na korzystanie z nich ograniczonej ilości osób.

USTALONO

Zakup przyrządów dokonany został zgodnie z zatwierdzonym regulaminem i cenami. Regulamin i cenik zatwierdzony został przez KSR i dyrektora zakładu. W sezonie letnim z przyrządów korzystał: Stefan Smektański (dz. Elektryczny), Józef Kwidziński (Straż Miejska), Mirosław Syryjski (Trajektoryjny), Jan Nakonieczny (Przygotowania Drebna), Zbigniew Ziemierniak (Warsztat Mechaniczny), Zofia Bieniarz (Administracja), Weronika Szulka (Papiernia), Józef Rzepecki (Zbiorniki Żywności), Zakup przyrządów w tej sytuacji Komisja uznała za celowy, jedynie nie należy zwiększać jego stanu ilościowego.

POSTULAT

Uzupełnić lampy na drodze do zakładu.

USTALONO

Oświetlenie drogi prowadzącej do zakładu zostanie uzupełnione do dnia 27.09.1980 r. Odpowiedzialny inż. Stefan Smektański.

HARMONOGRAM REMONTU URZĄDZEN W IV KWARTALE 1980 R.

1. Remont szatni na kaustyzacji i wyparkach — termin 31.10.1980 r. Odpowiedzialny — ob. Józef Rupałak.

POSTULAT

Zabezpieczyć w pełni potrzeby załogi na napoje chłodzące, tanie, a dobre smakowo.

USTALONO

Dla zabezpieczenia odpowiedniej jakości wody mineralnej przedsiębiorstwo zakupi odpowiednią ilość wody z Polczyna-Zdroju lub innych miejscowości. Jednocześnie przedsiębiorstwo przekaże wniosek załogi o zabezpieczenie większej ilości orazadów do barów i kiosków zakładowych do władz miasta. Odpowiedzialny za zabezpieczenie wody mineralnej Józef Rzepecki. Termin realizacji 15.10.1980 r.

POSTULAT

Wzmocnić zakładową i społeczną kontrolę nad działalnością stołówek zakładowych.

USTALONO

Polecono kierownictwu i technolodg stołówek codzienną kontrolę jakości i receptury przyrządzanych posiłków. Dla społecznej kontroli stołówek Rada Zakładowa powołała komisję do przeprowadzenia kontroli wyżywienia. Termin realizacji 15.10.1980. Odpowiedzialny Józef Rzepecki, a za powołanie komisji kontroli społecznej przewodniczący Rady Zakładowej.

POSTULAT

Stworzyć należyte warunki pracy dla zatrudnionych w magazynie technicznym.

USTALONO

Działanie takie zostało zapoczątkowane i w magazynach byłych korowalów warunki takie już zapewniono. Pozostałe magazyny znajdują się w harmonogramie prac zgodnie z terminem jak w postulatcie.

POSTULAT

Szkolenia BHP przenieść z powrotem na teren zakładu, podobnie przenieść biuro BHP z budynku administracyjnego.

USTALONO

Komisja Główna ustaliła, że sprawę działu BHP skieruje do ponownego rozpatrzenia przy szerszej konsultacji z dyrekcją zakładu, celem uniknięcia niepotrzebnych i zbędnych kosztów.

POSTULAT

Przywrócić zasady sprawności społecznej w dziedzinie przyznawania mieszkań funkcyjnych.

USTALONO

Sprawy przydziału mieszkań funkcyjnych regulują przepisy prawa lokalnego art. 55. Zarządzenie nr 31 Dyrektora Zakładu z dn. 3.05.1973. Ustalono, że przydział mieszkań funkcyjnych będzie odbywał się przy konsultacji z Radą Zakładową.

POSTULAT

Przywrócić w praktyce zasadę wydawania robotnikom za pierwszych trzech dniach brzo roboczych.

USTALONO

W przedsiębiorstwie istniała zasada obowiązująca. Odstępstwo od tej zasady nastąpiło bez zgody z kierownictwem zakładu. Polecono wrócić do powyższej zasady. Odpowiedzialny — kierownik Zespołu Magazynów Wiesław Doliński i szef BHP. Termin realizacji 1.10.1980 r.

POSTULAT

Zabezpieczyć dostateczną ilość węgla do wody i powietrza w celu umożliwienia prac porządkowych na papierni.

USTALONO

Wydział Papieru do końca m-ca września przedstawił swoje potrzeby w tym zakresie. Zaoptimizacja zabezpieczy nie będzie odmawiać ilości węgla do dn. 15.10.1980. Odpowiedzialny — kierownik działu Zaoptimizacji Karol Wiśniewski.

POSTULAT

Zasygnalizować niecelowość zakupu przyrządów campingowych z uwagi na korzystanie z nich ograniczonej ilości osób.

USTALONO

Zakup przyrządów dokonany został zgodnie z zatwierdzonym regulaminem i cenami. Regulamin i cenik zatwierdzony został przez KSR i dyrektora zakładu. W sezonie letnim z przyrządów korzystał: Stefan Smektański (dz. Elektryczny), Józef Kwidziński (Straż Miejska), Mirosław Syryjski (Trajektoryjny), Jan Nakonieczny (Przygotowania Drebna), Zbigniew Ziemierniak (Warsztat Mechaniczny), Zofia Bieniarz (Administracja), Weronika Szulka (Papiernia), Józef Rzepecki (Zbiorniki Żywności), Zakup przyrządów w tej sytuacji Komisja uznała za celowy, jedynie nie należy zwiększać jego stanu ilościowego.

POSTULAT

Uzupełnić lampy na drodze do zakładu.

USTALONO

Oświetlenie drogi prowadzącej do zakładu zostanie uzupełnione do dnia 27.09.1980 r. Odpowiedzialny inż. Stefan Smektański.

HARMONOGRAM REMONTU URZĄDZEN W IV KWARTALE 1980 R.

1. Remont szatni na kaustyzacji i wyparkach — termin 31.10.1980 r. Odpowiedzialny — ob. Józef Rupałak.

- Wykonanie pomieszczenia na szafy aparatury kontrolno-pomiarowej — termin 31.10.1980 r. Odpowiedzialny — Józef Rupałak. Wykonanie wentylacji — termin 19.10.1980 r. Odpowiedzialny — inż. Władysław Rataj.
- Remont szafy słuszy na bielań — termin 31.12.1980 r. Odpowiedzialny — Roman Koldziejczyk.

WNIOSKI I POSTULATY ORGANIZACYJNO-TECHNICZNE

Komisja organizacyjno-techniczna po stanowiła:

POSTULAT

Usprawnić organizację w narzędziach.

USTALONO

Celem umożliwienia pobierania narzędzi przez całą dobę w roku ubiegłym wprowadzić 4 trygadowy system pracy. Pracownicy narzędziowni jest zgodna z obowiązującymi przepisami, związaną z materiałem odpowiedzialnością za powierzony sprzęt i narzędzia. Podstawowymi problemami samej narzędziowni są:

- braki w narzędziach wynikające z kłopotów zapasowniczych,
- nieuczciwość pracowników przy zwrocie narzędzi narzędziowni, szczególnie tych w których zamontowane są poszczególne, atrakcyjne części i podzespoły mogące służyć w innych prywatnych urządzeniach,
- duża ilość wypożyczeń na indywidualne kartoletki pracowników.

W związku z powyższym komisja po leca kontynuację prac zmierzających do dokonania systemu pracy i organizacji narzędziowni. W rozważaniu komisji prace komisji powinny doprowadzić do:

- poprawy zapotrzebowania narzędziowni w niezbędne dla zakładu narzędzia i przyrządy,
- większej dbałości o narzędzia,
- ograniczenia wydawania narzędzi na kartoletki i wypożyczeń do domu, a tym samym zwiększenia rotacji narzędzi.

Odpowiedzialny Kierownik Wydziału Mechanicznego — Montażowego, Nadzór — Główny Mechanik KZP.

POSTULAT

Wypracować i stosować właściwy system wyróżnień pracowników z okazji uroczystości państwowych i związkowych. Komisja ustaliła, że funkcjonujący w KZP system wyróżnień pracowników z okazji państwowych i związkowych opiera się na następujących zasadniczych formach:

- odznaczenia państwowe, resortowe, regionalne,
- odznaczenia związkowe,
- odznaczenia zakładowe „Zasłużony dla KZP”,
- listy pochwalne.

Ilość odznaczeń jest ograniczona limitami przydzielanymi przez ZPP. Za rząd Główny ZZ Chemików i władze województwa. Limitowanie nie dotyczy odznaczenia zakładowego i listów pochwalnych. Od lat w KZP obowiązująca zasada, że propozycje personalne odnosi do rodzaju wyróżnienia przedstawianą kolektywą wydziałową z umotywowaniem do Komisji Zakładowej działającej w składzie dyrektora i sekretarza KZP. Przewodniczący ZZ ZSM, przewodniczący Rady Zakładowej oraz Kierownik Kadr. Decyzje o odznaczeniach związkowych podejmuje Plenum KZP na podstawie propozycji Rad Oddziałowych. Tryb przyznawania odznaczeń „Zasłużony dla KZP” reguluje uchwała KSR.

USTALONO

Komisja Główna ustaliła, że po ostatecznym zorganizowaniu się przedstawicielstwa związkowego, załogi zostaną opracowane szczegółowe zasady i tryb wyróżnień pracowników uwzględniające zgłoszone przez załogę postulaty, a w szczególności:

- udział aktywów społeczno — politycznych komórek w typowaniu osób do wyróżnień,
- nie należy propagować osób wyjątkowych.

Odpowiedzialny — Kierownik Działu Organizacji i Zarządzania, Termin 30.11.1980 r. Nadzór, Dyrektor KZP.

POSTULAT

Przyśpieszyć uruchomienie kompresorów powietrza technicznego.

USTALONO

Postulat słuszny, opóźnienie jest spowodowane koniecznością odcienności przedstawicieli związkowego, załogi została opracowana warunków zwyczajnych. Poczynić niezbędne kroki dla zabezpieczenia uruchomienia kompresorów w październiku br. Odpowiedzialny z-ca dyr. ds. rozwoju i postępu inż. Wacenty Galexak. Termin realizacji 31.10.1980 r.

POSTULAT

Wybudować rampę przy kompresorach o sile wyciągu silnikach elektrycznych.

USTALONO

(Ciąg dalszy na str. 5)

Sprawy znane i nieznane w obszarach nauki i techniki

W latach sześćdziesiątych naszego wieku wrócił do kraju profesor Stanisław Teodor Jazwiński i od tego czasu datują się w Polsce narodziny nowej dyscypliny — inżynierii materiałowej, którą zapoczątkowano przeszło 25 lat temu i która od 15 lat rozwija się w wielu krajach niezwykle dynamicznie.

Profesor Jazwiński stwierdza: „W nowoczesnej cywilizacji technicznej nie ma już miejsca dla starostwieckiego, tradycyjnego pojęcia materiału. Chodzi więc o to by zrozumieć, że nie istnieją właściwości różnice pomiędzy materiałami, a istnieją jedynie różnice w ich budowie i że właściwości są funkcją tej budowy, która należy w odpowiedni sposób, zależnie od potrzeb, projektować i konstruować. Trzeba pamiętać, że za kilkanaście lat, w najgorszym wypadku nie będzie kupował materiału, lecz właściwości”.

Przypowiednia profesora spełnia się. Widać to chociażby na podstawie stali. Stal jak stal, ale nie wybiera się pierwszy lepszej, lecz szuka się stali odpowiednich właściwościach, i to za właściwości się płaci. I to się opłaca.

Praktycy przemysłu wie, że stosując uszlachetnioną stal budujemy lepsze konstrukcje, czyli zużywamy mniej materiału, zwiększamy trwałość urządzeń, więc duża się okres ich eksploatacji. Zaoferujemy czas potrzebny na remonty czy wymianę zużytych części wykonanych z pospolitej stali. Wymieniono tu zalety stali mającej duże znaczenie dla eksploatacji.

Specjalne właściwości materiałów bardzo upraszczają technologię produkcji konkretnych wyrobów lub ich montaż. Świetnym przykładem jest technologia produkcji lakierów, które pewnej angielskiej wytwórni samochodów, Karosierię taką tłoczono w sześciu operacjach. Tętno udało się zamknąć w jednym, gdy zastosowano blachę „nadplastyczną”.

Nadplastyczność polegała na tym, że próbka takiego materiału podlegała w próbie rozciągania elastycznemu i plastycznemu wydłużeniu. Jest to zjawisko niespotykane w zwykłych materiałach. Także w chromie. Chrom jest metalem kruchym, ale po obróbkę próżni okazał się metalem „nadplastycznym”.

Powszechnie są już znane materiały o właściwościach „metamorficznych”, czyli takie które „zapamiętują” zadane im cechy i uwalniają je w odpowiednich warunkach. Do właściwości metamorficznych można zaliczyć tzw. pamięć kształtu, którą posiadają metale, wirtuoz lub stale stopowe z dodatkami pierwiastków ziem rzadkich.

Praktycznym zastosowaniem tej właściwości są nity zapamiętujące kształt. W miejscach trudno dostępnych wystarczy włożyć w otwór taki nit i podgrzać go. Na powierzchnię łączoną blachy utworzy się łeb.

W cytowanej wypowiedzi prof. Jazwińskiego jest powiedziane, że właściwości materiału zależą od jego budowy. W 1923 roku Szwajcar F. Zwicky udowodnił teoretycznie, że gdy by kryształ soli posiadał uporządkowaną strukturę przestrzenną, to sól byłaby wytrzymała od stali. W Pittsburghu w USA wyhodowano dopiero niedawno kryształ soli potwierdzający przypuszczenia Szwajcara. Kryształ ma długość 60 cm, średnicę 1,25 cm, bardzo dużą wytrzymałość, a twardość większą niż twardość stalo-wego preta.

Różnica w budowie materiałów może być rozpatrywana jako różnica w budowie struktury przestrzennej siłki krystalicznej (skal amirko) lub jako różnica w budowie siłki różnicowej (skal makro). Ta ostatnia odnosi się do szeroko stosowanych „dziś” tworzyw czy materiałów kompozytowych. Są to materiały, które zbliżone są do stali z jednego składnika, a każdy z nich spełnia określoną funkcję.

Np. tworzywo sztuczne spełnia rolę spoiwa, a włókna szklane lub sztywne przenoszą obciążenia. Materiał jest dzięki odpowiedniemu dobremu składnikom (kompozycjom) lekkim (za sprawą tworzywa sztucznego) i wytrzymałym (za sprawą włókna szklanego lub grafitowego).

Jakościowo nowe właściwości, które to stal i aluminium są połączone z sobą w warstwy za pomocą miękkiego lutu. Stal taka jest niewzruszalna na działanie kwasów, natomiast drobne pęknięcia nie rozchodzą się, a zatrzymują na łucie.

Widać z krótkiego wprawa, że materiał jak potrzebny, a nie jak dostępny. Wiedza naukowa i techniczna jest inżynieria materiałowa. Tym bardziej potrzebna, że od tradycyjnych materiałów wymagamy lepszych i nowych, dawniej nie za bardzo potrzebnych, właściwości, których być może i tak nie potrafiono by wykorzystać.

Dziś często z górą widać się z okradzionymi właściwościami, a nieznany jest materiał, który nie posiada. Stworzenie takiego materiału, który jeszcze nie istnieje, ale którego zadanie jest, to właściwe zadanie dla inżyniera materiałowego.

U. K.

ENERGETYC

bieżące i kapitalne kotłowni.

Osobny problem na wydziale to turbinownia, gdzie produkuje się energię, poprzez zmianę energii mechanicznej na elektryczną. Składają się z czterech turbosprężarek. W ramach intensywnych przygotowań do zimy prowadzi się ich remont. Turbosprężarka nr 4 niesprawną po stronie elektrycznej, w konsekwencji nie bardzo przydaje się w produkcji energii biernej. Turbosprężarka nr 3 i 1 są też aktualnie w remoncie. Służby remontowe mają więc gorący okres remontowy.

Przy turbinowni zlokalizowana jest centrala wymiennikownia, której zadaniem jest ogrzewanie zakładu i miasta.

Przedstawione tu problemy wynikają z codziennej pracy wydziału. Rozwiązuje je cała załoga, po mocne są również inne służby techniczne zakładu.

Toteż solidnie i pracowite załogi wydziału na leżą się duże słowa uznania. Przy obsłudze kotła węglowego pracuje Jan Rysko — maszynista kotłowni sodowej, długoletni pracownik. Na wyróżnienie zasługuje również brigady: Ryszarda Sciepurowa — turbinownia, Adam Kruka — kotłownia sodowa, oraz brigada remontowa urządzeń podstawowych — Ryszarda Jaworskiego, brigada remontowa kotłowni sodowej — Stanisława Dybki oraz brigada remontowa o. J. Józefa Kawala i Mieczysława Zdanowicza.

L. LABENDA

O dużej roli wydziału energetycznego w naszym zakładzie nie trzeba nikogo przekonywać. W skład wydziału wchodzi kotłownia węglowa, zmieściłownia wody, turbinownia, jest zakładownia sodowa i regeneracja alkali. Zakres działań wydziału jest duży, lecz zaledwie 173 pracowników z 10 pracownikami nadzoru, jest załogą wypróbowaną i rzetelną, która konsekwentnie obowiązuje pomimo wielu trudności.

Warty podkreślenia jest fakt, że większość członków załogi to długoletni pracownicy, wielu z nich pracuje od chwili powstania zakładu uczestnicząc w jego budowie i tworząc jego dzień dzisiejszy. Załoga jest zdyscyplinowana, aktywna i co najważniejsze, bardzo zgrana. Jest to opinia kierownika wydziału inż. Andrzeja Włodarczyka, jak i kierownika zakładu. Na te opinie złożyły się długie lata uciążliwej pracy wykonywanej solidnie.

Obecnie praca na wydziale oprócz codziennych obowiązków koncentruje się również na rekonstrukcji kotłowni sodowych. Pierwszy z kotłów został już zrekonstruowany, następny oddawano do remontu. Dokonuje się również rekonstrukcji kotłów sodowych. Pierwszy z kotłów został już zrekonstruowany, następny oddawano do remontu. Dokonuje się również rekonstrukcji kotłów sodowych. Pierwszy z kotłów został już zrekonstruowany, następny oddawano do remontu. Dokonuje się również rekonstrukcji kotłów sodowych.

Tym samym kotły nie osiągały swojej wydajności. Związane są z tym również częste ich remonty, zwiększa się awaryjność urządzeń i trudne jest utrzymanie odpowiednich parametrów na kotłach. To są codzienne problemy obsługi kotłów i służb remontowych. Wydział zajmuje się we własnym zakresie remontami, mając swoje służby warsztatowe. Z tym wiąże się zwiększony wysiłek załogi. Czynniki są jednak działania na rzecz poprawy warunków pracy na wydziale. Zmodernizowany został kocioł węglowy 1 i 2. Zwiększył on swoją wydajność parową i jest łatwiejszy w obsłudze. Poprawiły się warunki pracy dla samej obsługi. Nie trzeba już obecnie

bez przerwy śledzić wsad kotłów, gdyż jest nastawiana w jednym miejscu. Znajduje się ona w suchym pomieszczeniu, na monitorach bez przerwy jest obraz pracy kotłów. Ponadto z nastawami można przez zdalnie sterowaną kamerę dokładnie obejrzeć sytuację na kotłach węglowych. Jest to udogodnienie ogromne, a tak też duża nowinka techniczna w skali naszego zakładu.

Oprócz brigad remontowych na potrzeby samego zakładu przewidziana jest brigada remontowa o. J. Józefa Jaworskiego, brigada remontowa kotłowni sodowej — Stanisława Dybki oraz brigada remontowa o. J. Józefa Kawala i Mieczysława Zdanowicza.

Informowanie załogi o działaniach Komitetu Załogowego, udział członków Komitetu Załogowego w Komisjach Problemowych rozpatrujących postulaty wysunęte przez załogę KZP.

Komisja techniczna — St. Matul, W. Huminski. Komisja placowa — P. Szymczek, T. Mickiewicz. Komisja socjalno-bytowa — J. Jurewicz, W. Wileczek. Szkolenie Komisji Wyborczej KZP — Ireneusz Burowski. W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele Rady Zakładowej ZZ Chemików — Tadeusz Teraszewski i Helga Hof.

Spokojne nastroje załogi robczej poświęcone zostały koordynacji działań Komitetu Załogowego z obecną Radą Zakładową w celu bieżącego rozwiązywania problemów załogi przedsiębiorstwa. W kadencji 1980 roku nie uczestniczyli w spotkaniu z aktualną sytuacją i prognozą wykonania zadań przedsiębiorstwa w miesiącu październiku oraz zadań IV kwartału. Wymieniono no opisanie na temat pełnej mobilizacji załogi dla wykonania zadań roku oraz podniesienia wydajności pracy i dyscypliny, w czym du- że znaczenie będą miały działania związkowe.

NSZZ »Solidarność« w zakładzie

(Ciąg dalszy ze str. 1)

W dniu 9 X 1980 r. w siedzibie Zakładowego Komitetu Załogowego NSZZ »Solidarność« (pokój nr 9 — biurowiec) odbyło się zebranie. W trakcie zebrania funkcjonariusze Zakładowego Komitetu Załogowego powołano kol. Stanisława Matulę, ustalono również program działania:

— współpraca Komitetu Załogowego NSZZ »Solidarność« z Radą Zakładową w zwoływaniu interesów załogi KZP; — zebranie deklaracji przynależności do NSZZ »Solidarność«.

Informowanie załogi o działaniach Komitetu Załogowego, udział członków Komitetu Załogowego w Komisjach Problemowych rozpatrujących postulaty wysunęte przez załogę KZP.

Komisja placowa — P. Szymczek, T. Mickiewicz. Komisja socjalno-bytowa — J. Jurewicz, W. Wileczek.

Szkolenie Komisji Wyborczej KZP — Ireneusz Burowski. W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele Rady Zakładowej ZZ Chemików — Tadeusz Teraszewski i Helga Hof.

Spokojne nastroje załogi robczej poświęcone zostały koordynacji działań Komitetu Załogowego z obecną Radą Zakładową w celu bieżącego rozwiązywania problemów załogi przedsiębiorstwa. W kadencji 1980 roku nie uczestniczyli w spotkaniu z aktualną sytuacją i prognozą wykonania zadań przedsiębiorstwa w miesiącu październiku oraz zadań IV kwartału. Wymieniono no opisanie na temat pełnej mobilizacji załogi dla wykonania zadań roku oraz podniesienia wydajności pracy i dyscypliny, w czym du- że znaczenie będą miały działania związkowe.

Informowanie załogi o działaniach Komitetu Załogowego, udział członków Komitetu Załogowego w Komisjach Problemowych rozpatrujących postulaty wysunęte przez załogę KZP.

Komisja placowa — P. Szymczek, T. Mickiewicz. Komisja socjalno-bytowa — J. Jurewicz, W. Wileczek. Szkolenie Komisji Wyborczej KZP — Ireneusz Burowski. W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele Rady Zakładowej ZZ Chemików — Tadeusz Teraszewski i Helga Hof.

Spokojne nastroje załogi robczej poświęcone zostały koordynacji działań Komitetu Załogowego z obecną Radą Zakładową w celu bieżącego rozwiązywania problemów załogi przedsiębiorstwa. W kadencji 1980 roku nie uczestniczyli w spotkaniu z aktualną sytuacją i prognozą wykonania zadań przedsiębiorstwa w miesiącu październiku oraz zadań IV kwartału. Wymieniono no opisanie na temat pełnej mobilizacji załogi dla wykonania zadań roku oraz podniesienia wydajności pracy i dyscypliny, w czym du- że znaczenie będą miały działania związkowe.

Kupować czy wynosić?

(Ciąg dalszy ze str. 2)

darowaniem i oszczędnością.

Nasza propozycja jest bardzo prosta i raczej nieskomplikowana w realizacji. Wystarczy tylko odrobić gospodarskiego myślenia. Organizacja nie sprawiła to również wielkich kłopotów. Po prostu należy wszystkie odpady produkcyjne i gotowe wyroby, które posiadają jakiegoś brak uniemożliwiającego wykorzystanie ich dla odbiorcy, zebrać w jedno miejsce, a następnie przygotować je tak, aby mogły być sprzedane dla naszych pracowników.

Nie planujemy tu jednak o cenie tych produktów gdyż tym winni są zająć się fachowcy z tegoż kraju. Cenna jednak winna być raczej symboliczna. Gdzie i kiedy te produkty będą sprzedawane, nie powinno stwarzać większych problemów. Przygotowaniem do

przebiegiem może zająć się nawet Oddział Rehabilitacji Zawodowej, który dla tego celu może powiększyć liczbę swoich pracowników.

Przy okazji rozwiązany był został jeszcze jeden problem. Oddział Rehabilitacji Zawodowej ma ograniczoną ilość pracowników. Po trzech tygodniach okresowej rehabilitacji zawodowej jest więcej. Z braku miejsca na tym oddziale siłą rzeczy umieszcza się pracowników na wszystkich wydziałach. Nie zawsze zgodnie z zaleceniem lekarza z kliniki.

Toteż gdyby wygospodarowano miejsce dla tego celu, zatrudnienie przy tym znalazłoby nasi pracownicy potrzebujący okresowej rehabilitacji zawodowej. Pożytek więc dla obu stron.

Pracownicy zasługują na pewnicie na trochę uwagi ze strony kierownictwa zakładu. Z pożytkiem dla całej załogi.

(L.S.)

W marcu br. odbyły się wybory nowej rady zakładowej, a mnie powierzono funkcję przewodniczącego. Nie prowadziłem żadnej agitacji w kampanii przedwyborczej, uważałem, że nie mała ilość wybierających nas w dwóch województwach, po pierwsze, w tym dziesięciu jako jej przewodniczącego, po drugie przez ostatnie 3 lata kierownictwem działu kadry i z racji obowiązków służbowych musiałem nie raz narażać się na egzekwowanie przestrzegania dyscypliny pracy. Wierzyłem w szersze wypowiedzi kolegów, długoletnich współpracowników, którzy namawiali mnie abym przyjął te funkcje. Cieszyłem się z tego, że obecna propozycja jest pozytywną oceną poprzednich 13 lat pracy w Radzie. Zdawałem sobie sprawę z tego, że pełnienie tej funkcji to nie tylko zaszczyt reprezentowania naszej załogi, ale przede wszystkim rozwiązywanie problemów dotyczących ogółu pracowników i każdej indywidualnej sprawy. To, że nie jest to takie łatwe świadczy chociażby fakt, że przez ostatnie 3 lata zmieniło się trzech przewodniczących.

Dyskusja na konferencji sprawozdawczej wyborczej była raczej skromna, a przecież realizacja programu poprawy warunków socjalno — bytowych załogi

stawiała się coraz trudniejsza. Fundusz socjalny pozostawał na niezmiennym poziomie od 6 lat, podczas gdy wzrastały koszty usług i usług. Z roku na rok przedwyborczej, uważałem, że nie mała ilość wybierających nas w dwóch województwach, po pierwsze, w tym dziesięciu jako jej przewodniczącego, po drugie przez ostatnie 3 lata kierownictwem działu kadry i z racji obowiązków służbowych musiałem nie raz narażać się na egzekwowanie przestrzegania dyscypliny pracy. Wierzyłem w szersze wypowiedzi kolegów, długoletnich współpracowników, którzy namawiali mnie abym przyjął te funkcje. Cieszyłem się z tego, że obecna propozycja jest pozytywną oceną poprzednich 13 lat pracy w Radzie. Zdawałem sobie sprawę z tego, że pełnienie tej funkcji to nie tylko zaszczyt reprezentowania naszej załogi, ale przede wszystkim rozwiązywanie problemów dotyczących ogółu pracowników i każdej indywidualnej sprawy. To, że nie jest to takie łatwe świadczy chociażby fakt, że przez ostatnie 3 lata zmieniło się trzech przewodniczących.

Dyskusja na konferencji sprawozdawczej wyborczej była raczej skromna, a przecież realizacja programu poprawy warunków socjalno — bytowych załogi

stawiała się coraz trudniejsza. Fundusz socjalny pozostawał na niezmiennym poziomie od 6 lat, podczas gdy wzrastały koszty usług i usług. Z roku na rok przedwyborczej, uważałem, że nie mała ilość wybierających nas w dwóch województwach, po pierwsze, w tym dziesięciu jako jej przewodniczącego, po drugie przez ostatnie 3 lata kierownictwem działu kadry i z racji obowiązków służbowych musiałem nie raz narażać się na egzekwowanie przestrzegania dyscypliny pracy. Wierzyłem w szersze wypowiedzi kolegów, długoletnich współpracowników, którzy namawiali mnie abym przyjął te funkcje. Cieszyłem się z tego, że obecna propozycja jest pozytywną oceną poprzednich 13 lat pracy w Radzie. Zdawałem sobie sprawę z tego, że pełnienie tej funkcji to nie tylko zaszczyt reprezentowania naszej załogi, ale przede wszystkim rozwiązywanie problemów dotyczących ogółu pracowników i każdej indywidualnej sprawy. To, że nie jest to takie łatwe świadczy chociażby fakt, że przez ostatnie 3 lata zmieniło się trzech przewodniczących.

Dyskusja na konferencji sprawozdawczej wyborczej była raczej skromna, a przecież realizacja programu poprawy warunków socjalno — bytowych załogi

stawiała się coraz trudniejsza. Fundusz socjalny pozostawał na niezmiennym poziomie od 6 lat, podczas gdy wzrastały koszty usług i usług. Z roku na rok przedwyborczej, uważałem, że nie mała ilość wybierających nas w dwóch województwach, po pierwsze, w tym dziesięciu jako jej przewodniczącego, po drugie przez ostatnie 3 lata kierownictwem działu kadry i z racji obowiązków służbowych musiałem nie raz narażać się na egzekwowanie przestrzegania dyscypliny pracy. Wierzyłem w szersze wypowiedzi kolegów, długoletnich współpracowników, którzy namawiali mnie abym przyjął te funkcje. Cieszyłem się z tego, że obecna propozycja jest pozytywną oceną poprzednich 13 lat pracy w Radzie. Zdawałem sobie sprawę z tego, że pełnienie tej funkcji to nie tylko zaszczyt reprezentowania naszej załogi, ale przede wszystkim rozwiązywanie problemów dotyczących ogółu pracowników i każdej indywidualnej sprawy. To, że nie jest to takie łatwe świadczy chociażby fakt, że przez ostatnie 3 lata zmieniło się trzech przewodniczących.

Dyskusja na konferencji sprawozdawczej wyborczej była raczej skromna, a przecież realizacja programu poprawy warunków socjalno — bytowych załogi

stawiała się coraz trudniejsza. Fundusz socjalny pozostawał na niezmiennym poziomie od 6 lat, podczas gdy wzrastały koszty usług i usług. Z roku na rok przedwyborczej, uważałem, że nie mała ilość wybierających nas w dwóch województwach, po pierwsze, w tym dziesięciu jako jej przewodniczącego, po drugie przez ostatnie 3 lata kierownictwem działu kadry i z racji obowiązków służbowych musiałem nie raz narażać się na egzekwowanie przestrzegania dyscypliny pracy. Wierzyłem w szersze wypowiedzi kolegów, długoletnich współpracowników, którzy namawiali mnie abym przyjął te funkcje. Cieszyłem się z tego, że obecna propozycja jest pozytywną oceną poprzednich 13 lat pracy w Radzie. Zdawałem sobie sprawę z tego, że pełnienie tej funkcji to nie tylko zaszczyt reprezentowania naszej załogi, ale przede wszystkim rozwiązywanie problemów dotyczących ogółu pracowników i każdej indywidualnej sprawy. To, że nie jest to takie łatwe świadczy chociażby fakt, że przez ostatnie 3 lata zmieniło się trzech przewodniczących.

Dyskusja na konferencji sprawozdawczej wyborczej była raczej skromna, a przecież realizacja programu poprawy warunków socjalno — bytowych załogi

Dyskusja na konferencji sprawozdawczej wyborczej była raczej skromna, a przecież realizacja programu poprawy warunków socjalno — bytowych załogi

Mój głos w sprawie związków

RUGENIUSZ BERNAT

(Ciąg dalszy ze str. 3)

USTALONO

W świetle faktu, że nowe kompresory zostaną zainstalowane na poziomie OO w innym pomieszczeniu, a stąd kompresorowania na papiernię zostaną zlikwidowane, postulat jest nieaktualny.

POSTULAT

zakucie pojazdu pod urządzenie do wykrywania uszkodzeń kabli.

USTALONO

Postulat służy do realizacji w najkrótszym z możliwych terminie. Odpowiedzialny: Z-ca dyr. d. obrotu tow. inż. Józef Karon.

POSTULAT

Zasygnalizowano wypadek niewłaściwego odnośnika się mistrza Papierni do podległych pracowników.

USTALONO

Po sprawdzeniu faktów okazało się, że sytuacja taka miała miejsce. Była ona jednak podyktowana konkretną sytuacją produkcyjną — nieproduktywną pracą MP I, ciągle żywym. Niemniej w czasie rozmowy z mistrzem zwroćno mu uwagę i wytknięto niewłaściwe stosunek do podległych pracowników.

POSTULAT

Negatywnie oceniono politykę przyznawania talonów na samochody osobowe, głównie jeżeli chodzi o osoby, które takie talony otrzymują. Żądano podania do publicznej wiadomości kto i za co taki talon otrzymał.

USTALONO

Talonami na samochody osobowe dla pracowników brzojki papierniczej dysponuje dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Papierniczego. Podania pracowników przedsiębiorstwa o przydział talonu składa się w sekretariacie dyrektora KZP i po zaopiniowaniu przez dyrektora kierownictwa na ZPP. Podejmując decyzję o przydziale talonu dyrektor ZPP kieruje się założeńmi przez pracownika stanowiskiem pracy, charakterem pracy i potrzebą wykorzystania samochodu do celów służbowych. Dyrektor KZP podejmuje wielostronne działania w celu pozyskania jak największej ilości samochodów osobowych dla pracowników KZP w różnych formach sprzedaży: talony, przyspieszenia zakupu samochodu po cenach komercyjnych, poparcia starach pracownika KZP o talon od innego dysponenta talonów. W 1980 r. talony na samochód z puli ZPP otrzymali: — Józef Karon (z dyspozycji Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego), Michał Hejdasz, Józef Kłapacz, Tadeusz Krasuski, Roman Kozłowski.

Czterem pracownikom dyrekcja udzieliła poparcia przy zakupie samochodu po cenie komercyjnej, bądź u wojewody gorzowskiej. W talonach uwzględniających przepisów, użytkownik może nabyć nowy samochód raz na cztery lata. W KZP wymóg ten został zachowany.

Wniosek: Przy opłaceniu podatków pracownicy o przydział talonów z ZPP będzie zasięgała opinia przedstawicieli związkowego Związku KZP odnośnie zasadności i kolejności załatwiania sprawy. Odpowiedzialny dyrektor KZP.

POSTULAT

Skrętkowano wykorzystanie stanowisk kierowniczych do uzyskania przywilejów niedostępnych dla szeregowych pracowników podlegających przy budowie i urządzaniu domów własnościowych.

USTALONO

Pracownikom KZP podejmującym trud budowy własnego domu jednorodzinnego udzieli się — zgodnie z załączonymi porządkiem regulaminami — przez przedsiębiorstwo pomocnej pomocy, która obejmuje:

— materiałow, transportowa i finansowa. Pomoc ta udzielana jest wszystkim budującym się na jednakowych zasadach. Kierownictwo KZP nie posiada żadnych informacji odnośnie nadziewiania stanowisk przez kadry literownicze przedsiębiorstwa przy budowie domów jednorodzinnych.

Wniosek: W celu uniknięcia jakichkolwiek nieporozumień wydano stanowczy zarządza zatrudniając przez kierowników zakładu, w godzinach pracy przy budowie i urządzaniu domów jednorodzinnych.

POSTULAT

Postawiono dyrekcji KZP zarzut uciążliwych niektórym osobom spo-

downe są wykazywane i wyposażane w standardzie podobnym do mieszkań z innego budownictwa, (spółdzielczego, socjalnego). W razie zmiany lokatora, przeprowadza się prace remontowe, nie zabiegane dla własnego użytkownika i zabezpieczenia domu. Prace te mogą dotyczyć również usunięcia usterek pa-

pełnianych w czasie budowy domu. **Wniosek:** Z dniem 1.10.1980 r. wpro- wadza się zasadę, że każdy nowy zasied- lanie mieszkanie funkcje będzie zdra- dzone i przynajmniej za protokołem zdra- dzenia odbiorczym. W protokole należy określić jakie prace remontowe powin- ny być w mieszkaniu dokonane na ko- szcie przedsiębiorstwa.

Polecono, aby poczynić od najbliż- szego numeru gazety zakładowej „Ce- luloza”, ukazywały się na jej łamach artykuły omawiające w sposób wyzer- pułkowy treść wniosków załogi i przyjęte sposoby ich realizacji. Odpowiedzialny: redaktor naczelny gazety zakładowej Cezary Siwinski.

Polecono aby przyjęte przez Komisję Rewizyjną i administrację KZP sposoby realizacji wniosków i postulatów za- łogi niezwłocznie wprowadzać w życie nie czekając na kompleksowe zarząd- nie dyrektora KZP w tej sprawie. Od- powiedzialny: — dyrektor KZP stoso- wnie od kompetencji.

POSTULATY I REALIZACJA

za przedsiębiorstwa nabycia w KZP ce- mentu do budowy domów własnościowe- go w sytuacji niedoboru cementu na rynku i brak możliwości sprzedaży go pracownikom KZP.

USTALONO

Dyrekcja KZP dostrzegła i dostrze- ga różnorodność kłopoty i trudności z ja- kimi borykają się pracownicy KZP w za- kresie zakupu na rynku materiałów do budowy domów jednorodzinnych typu własnościowego dla celów remon- towych i innych. Stąd też, gdy w naszym zakładzie występowały okreso- we nadwyżki cementu dyrekcja wyraża- ła zgodę na indywidualne wydania pracownikom o odpłatności cementu. W 1980 r. sprzedano cement następują- cym osobom:

— Józef Lipiec — 50 kg, Wiesław Doj- lido — 3000 kg, Maria Javor — 100 kg, Sylwester Rybaczek — 300 kg, Józef Lewandowski — 300 kg, Janina Jaskie- wicz — 500 kg, Józef Zarzycki — 3000 kg.

W przypadku tego Zarzącego nie- będącego pracownikiem KZP, dyrekcja pozytywnie załatwiła jego prośbę z u- wagą na fakt, wielokrotnego spieszania z pomocą w w. i osobistego zaangażowa- nia w budowie domów własnościowych. W tym czasie cementu oraz traktowa- nia owa sprzedaż (na wniosek zainteresowanego) jako forme czasowego wy- pocienia. Cement ten został już zwró- cony dla zakładu.

POSTULAT

Ostro napiętnowano praktykę urza- dzania domów służbowych w luksus- owo wyposażone na koszt zakładu, po- siadające wszystkie zalety mieszkaniowe tymi osobami. Napiętnowano także pra- ktykę dokonywania remontów tych do- mków ponad przyjęty standard i czę- stościowości oraz zatrudniania pracow- ników i sprzętu KZP w godzinach pracy do robót porządkowych przy domach służbowych i ich wnętrzach.

USTALONO

Mieszkańca funkcje KZP znajdują się w budynkach wielomieszkaniowych i domach jednorodzinnych. Zasadni- cie tych mieszkań dokonuje się na ogó- lnie obowiązujących warunkach i za- sadach. Mieszkańca funkcje nowo bu-

Odpowiedzialny, kierownik Dz. Soc. Byt. Stefan Sawicki.

W terminie do dnia 30.11.1980 r. re- wident zakładowy (funkc. przedstawiciel Wydz. Rew. ZPP) przy udziale służby socjalnej KZP dokona kontroli wyko- nania i wyposażenia mieszkań służbo- wych. W razie stwierdzenia niepraw- dliwości lokatorów tych mieszkań zo- stana obciążeni stosownymi kosztami. Odpowiedzialny: Rewident zakładowy Władysław Falat.

POSTULAT

Zasygnalizowano praktykę zatrudnia- nia pracowników KZP oddzielających do pracy przy budowie szkoły do pra- cy w tym czasie na prywatnych budow- ach.

USTALONO

Pracownicy KZP oddelagowani do pra- cy przy budowie szkoły realizowanej w czynnie społecznym m.in. zakł. KZP pra- cują wyłącznie przy budowie szkoły. Za sygnalizowaną sytuacją jest plotka i nie- miała miejsca co wykazała bezpośrednia konfrontacja zgłaszającego z prze- stępcą z zainteresowanymi dokonana w Radzie Zakładowej KZP.

Wniosek: Mimo braku podstaw, zwroćno uwagę kierownictwu budowy szkoły na zgłaszane uwagi i zakaz kie- rownictwa oddelagowania tam pracow- ników do innych nie związanych z budo- wą prac.

Odpowiedzialny, kierownik budowy szkoły Edward Bieniarz (do bieżącego przestępcy).

POSTULAT

Postulowano, aby wnioski i postula- ty załogi, zgłaszane na zebraniach i spo- tkańkach publikować w gazecie zakła- dowej, podając w niej również wyjaś- nienia tych spraw i podejmowane kroki do usunięcia nieprawidłowości.

Wniosek: Polecono aby zwiększyć nakład „Biuletynu Informacyjnego” tak, aby każdy członek załogi mógł być po- informowany o sposobie załatwiania wniosków. Odpowiedzialny — kierow- nictwo Wydziału i Pr. Ideow. Wychowawcz. Wojciech Piekutowski. Termin — niezwłocznie do bieżącego przestępcy.

POSTULAT

Przeanalizować stan zatrudnienia w poszczególnych wydziałach i oddziałach, zwłaszcza w aspekcie wzajemnych po- zycji między dożorem, obsługą admi- nistracyjną i personelem wykonawczym.

USTALONO

Aktualna sytuacja w zakresie struk- tury i wielkości zatrudnienia w posze- gólnych komórkach organizacyjnych za- rządu i rach. KZP jest wynikiem zgła- szanych i uzasadnionych przez kie- rowników tych komórek potrzeb. Uzasad- nienia te dotyczą komplikującego się procesu zarządzania i kierowania za- kładem, jego komórkami (sprawodaw- czość, analizy), przy jednoczesnym bra- ku nowoczesnych rozwiązań pracy bio- rowej, konieczność podejmowania de- cyzji w coraz to nowych sytuacjach wzro- stu awaryjności maszyn i urządzeń oraz organizowania i nadzorowania pra- cy przy ich usuwaniu, konieczność zwiększenia nadzoru i organizacji pra- cy w razie zakłóceń produkcyjnych, zmian asortymentowych w produkcji i pracach zastępczych.

Wniosek: Stan zatrudnienia i pro- porcje zatrudnienia poszczególnych komórek organizacyjnych podać prze- glądowo i szczegółowo analizować w ter- minie do dn. 31.12.1980 r. Wyniki prze- glądu przedstawić i skonsultować z za- łogami tych komórek na naradach wy- twórczych. W pierwszej kolejności prze- gląd stanu zatrudnienia i struktury w następujących komórkach: WCD, WFO, PMW, PMW, TEE, TEA. Odpowiedzial- ny: kierownicy komórek organizacyj- nych pod nadzorem dyrekcji KZP.

W terminie do dnia 31.12.80 r. do- konać w KZP oceny kwalifikacji swo- dowych i przedsiębiorczych społecznych wszystkich mistrzów. Oceny dokona kierownik komórek organizacyjnych, uwzględniając opinie aktywów związkowe- go i politycznego. Jednocześnie zobowi- ązuje się kierownikowi wydziałów do- doświadczenia do ściślego przestrzegania obo- wiązujących zasad odnośnie awansowa- nia pracowników na stanowiska bry- gadzistów i mistrzów. Odpowiedzialni:

kierownicy wydziałów i oddziałów, a w trybie nadzoru członkowie dyrekcji KZP.

POSTULAT

Zlikwidować stanowiska dyspozyto- rów zakładowych.

USTALONO

Celem zasygnalizowania powołaniu stanowisk dyspozytorów zakładowych na II i III zmianie oraz w dni wolne od pracy było:

- zapewnienie koordynacji pracy wydziałów (oddziałów) w razie różnych zakłóceń, awarii maszyn i urządzeń, spóźnienia dostaw.
- Zapewnienie należytej organizac- ji prac związanych z usuwa- niem różnych nieprawidłowości problemów techniczno-produk- cyjnych i awarii.
- Opracowywanie raportów stano- wiskowych wytyczne do pracy służb techniczno-produkcyjnych w dniu następnym oraz innych problemów pod adresem admi- nistracji.
- Podejmowanie decyzji z uprawn- nieniami dyrektora gdy na II i III zmianie sytuacja tego wyma- ga.

Sprawy zadań i odpowiedzialności dyspozytorów zostały ujęte w ich kar- tach stanowisk pracy. Dyrekcja nie po- siada poglądu o zbędności tych stano- wisk.

Wniosek: Dokonać oceny i kom- plexowej analizy pracy dyspozyto- rów zakładowych KZP z uwzględnieniem rozwiązań tego zagadnienia w innych zakładach oraz zgłaszanych przez sa- mych dyspozytorów wniosków odno- sie techniczno-organizacyjnych warun- ków pracy. Termin realizacji 31.10.1980 r. Odpowiedzialny: z-ca dyrektora d.s. produkcji mgr inż. Stanisław Bok- rek.

POSTULAT

Istnieje potrzeba wprowadzenia dy- żurnów dwóch automatyków na nocnej zmianie w zakładzie. Aktualnie na dru- giej zmianie i trzeciej pełni dyżur tylko jeden automatyk dyżurny.

USTALONO

Aktualne ustalenie dyżurnego auto- matyka na II i III zmianie powinno za- bezpieczyć prawidłowe działanie aparatu kontrolno-pomiarowego w wydz. oddz. przy założeniu, że na zmianie I będzie dookonywana bieżąca kontrola, konserwacja i remonty tych urządzeń.

Służność powyższego potwierdzają obserwacje wykorzystania czasu pracy dyżurnego automatyka na zmianie. W obecnych warunkach zwiększenie ilości pracowników TEA na II i III zmia- nie wiązałoby się ze zmniejszeniem ilości pracowników tego wydziału na I zmianie i wydajności pracy wydziału.

Wniosek: W miarę postępującej modernizacji automatyzacji procesu pro- dukcyjnego zmniejszając obsługę be-pośrednią maszyn i urządzeń produk- cyjnych podjąć ulepszenia i zmiany nie-zbędne do zabezpieczenia należy- ciejszej ilości i rozmieszczenia pracow- ników Wydz. Automatyki. Pełne rozeznanie będzie możliwe po zakończeniu procesu rekonstrukcji i modernizacji zakładu. W 1981 roku przewiduje się możliw- ść zwiększenia ilości dyżurnych automa- tyków do 2 na zmianie. Odpowiedzialny: z-ca dyr. d.s. techn. inż. Franciszek Stankiewicz.

Zbrane wnioski i postulaty złożone do dnia 4 października br. po rozpatr- niu przez działającą komisję zamiesci- my w najbliższym numerze „Celulo- zy”.

Podpisanie protokołu

(Ciąg dalszy ze str. 1.)

siebiostwach o podobnym profilu produkcyjnym zosta- nie utrzymana przez ZPP również w terminie później- szym.

2. W zakresie uprządkowania programu produkcyjnego zakładu w Dreźnie

przyjmuje się, że program pro- dukcyjny dla zakładu w Dreźnie będzie obejmował:

1. Doniecki torfow — celulozowe 20 mln szt./rok
2. Wyłaczanie transportowe do- jaja 10 mln szt./rok
3. Przelaski do świetłówek 8 mln szt./rok
4. Opakowania do „kucherek i- lodowek 200 tys. szt./rok
5. Tacki z masy makulaturowej, 6 mln szt./rok
6. Figury 120 tys. m kw./rok
7. Skoroszyty 2 mln szt./rok
8. Tasma powlekana klejem 2 tys. ton/rok
9. Opakowania z tektury litej 10 tys. ton/rok
10. Opakowania jednostkowe 3 tys. ton/rok
11. Opakowania z mikrofolii 2 tys. ton/rok
12. Sklejarka do tektury litej 13 tys. ton/rok

Przyjęty program produkcyjny dla zakładu w Dreźnie upoważ- nia przedsiębiorstwo do rozpoczę- cia prac związanych z jego reali- zacją.

3. W zakresie uprządkowania za- kładu w Nowej Soli:

Przyjmuje się, że przedstawiony program uprządkowania zakładu

w Nowej Soli wg planu z dnia 11.09.80 jest wstępnie akcepto- wany. Ostateczna decyzja co do terminów realizacji poszczególnych wniosków programu zostanie podjęta przez ZPC do końca 1980 szym.

4. W zakresie rozwoju przetwó- stwa w Kostrzynie:

przyjmuje się, że rozwój prze- twórstwa w Kostrzynie w latach 1981—85 będzie obejmował:

1. Papier swalczalowy 450 ton/rok
2. Papieru wzorzyste wg aktual- nego zapotrzebowania rynku 3. Produkcja zeszytów i liniatury 40 mln szt./rok
5. Rozporządzenie wymiary parku maszynowego do produkcji torów- kiewskich i smalczalnych. Realizacja pozycji 1-5szej nastą- pi w 1982 r., pozycji 3 w 1981 r. z efektem produkcyjnym w 1982 r. w drodze przejęcia agregatów po remoncie kapitałowym z de- joracji i Kłuczywanego przez fir- me specjalistyczne.
6. W zakresie realizacji pozosta- łych postulatów.

Zjednoczenie Przemysłu Papier- niczego dokona analizy wszyst- kich wniosków i postulatów zgło- szonych w III kw. br. ujętych w załączniku nr I i udzieli informac- ji o sposobie ich załatwienia w ca- łości lub w części, uwzględniając ni- ższe zagadnienia związane z utrzy- maniem sprawności technicz- nej posiadanego majątku trwałego. Protokół podpisał wszyscy uc- czący się spotkania.

Przedstawiciele kierownictwa i załogi KZP

Przedstawiciele dyrekcji ZPP

Kostrzyn 17. 10. 1980 r.

(Ciąg dalszy ze str. 1.)

W trosce o doskonałość polity- ki plac. Zarząd Główny występie- ni o opracowanie nowych ukła- dów zbiorowych i taryfikatorów kwalifikacyjnych i z dniem 31 grudnia 1980 r. wypowiada dotych- czas obowiązujące układy zbioro- we dla przemysłu chemicznego, papierniczego, szkła i cerami- cznego oraz kopalnictwa surow- ców chemicznych.

Związek stoi na stanowisku aby w nowych układach zbiorowych pracy umieszczać zasady i zasady, likwidację nadmiernie rozbudowanego systemu premii i nagród o charakterze uznawo- wym oraz uprządkowania i jed- nołitości stosowania świadczeń so- cjalnych, w tym także z tytułu uciążliwych i szkodliwych warun- ków pracy.

Związek poprzez zawołową i społeczną inspekcję pracy będzie nadzorował i egzekwował popra- wę stanu bezpieczeństwa, higieny pracy i ochrony zdrowia załogi. W każdym przypadku bezpo- średniego zagrożenia życia lub zdrowia pracowników, lekcewa- żenia założeń inspekcji pracy bę- dzie nakazywał wyłączenie z eks- ploatacji odpowiedzialnych wy- stępców, maszyn, instalacji bądź wstrzymanie prowadzenia robo- tów. Zarząd Główny i rady zakła- dowe prowadzić politykę jawności życia społecznego i podejmowa-

nia decyzji przewidzianych bę- dą takim szkodliwym zjawiskom jak: korupcja, klikowstwo, biurokracja i wykorzystywanie stanowisk dla bogacenia się kosztem innych.

Związek domaga się przyznania załogom ustawowego prawa pro- testu wobec niesłusznych decyzji pracodawców z prawem do straj- ku włącznie.

W aktualnej sytuacji, dla odno- wy życia wewnątrzzakładowego, niezbędne są zmiany statutu, form i metod pracy opartych na codzien- nym kontakcie z załogami i peł- nej demokratyzacji.

W zakładach pracy — wszędzie tam, gdzie członkowie zakładow- ych organizacji związkowych do- postulują — należy dokonać no- wych wyborów do władz zakładow- ych. Wybory te przeprowadzić na- leży w sposób demokratyczny, taj- ny z nieograniczoną ilością kan- dydatów.

Niezbędne jest doskonałe struktury organizacji zakładow- ych przez nadanie zwłaszcza gru- pom związkowym i radom oddzia- łowym większych uprawnień we wszystkich sprawach pracow- nicych.

Dla umocnienia funkcji i roli rad zakładowych zwiększamy od 1 października 1980 roku z 55 do 60 procent podział składek zwią- kowej pozostającej w zakładach — na zaspołeczne i podejmowa-

potrzeb pracowników, członków Związku.

Z dniem 1 października 1980 ro- ku podnosimy wysokość zasiłków statutowych:

- z tytułu urodzenia dziecka z 800 na 1500 zł.
- z tytułu zgonu członka Związ- ku z 2000 na 2500 zł.
- z tytułu zgonu członka rodzi- ny z 1000 na 1500 zł.

Zarząd Główny zaleca także a- by rady zakładowe i zarząd PKZP podnosiły górną granicę wysoko- ści pożyczek PKZP do 40 tys. zł.

Pod dyskusję załóg — przed XIII Krajowym Zjazdem wniesie my projekt nowego Statutu Związ- ku, który określi cele i zadania oraz funkcje Związku jako niez-ależnej, samodzielnej i samodziel- nej organizacji związkowej powo- łanej do obrony praw, reprezen- towania interesów pracow- nicych.

Pod decyzję Krajowego Zjazdu kierujemy postulat uchwalenia zmian struktury organizacyjnej Związku. Proponujemy powoła- nie większych uprawnień we wszystkich sprawach pracow- nicych.

Dla zagwarantowania pełnej równości i równorzędności wszy- stkich członków zrzeszonych w naszym Związku, postulujemy po- wołanie w Zarządzie Głównym i Zarządach Okręgowych zespołów

reprezentujących interesy pracow- nicych przemysłu papierniczego oraz pracowników przemysłu szkła i ceramiki.

Pod decyzję Zjazdu wnosimy projekt zmiany nazwy Związku na Związek Zawodowy Pracowni- ków Przemysłu Chemicznego, Pa- pierniczego, Szkła i Ceramiki.

Dotyczy to również zmiany w nazwie organu prasowego Związ- ku, który ma być organem do ogó- lnego wydawania i uczenia, żeń trybunału wymiany opinii i myśli wszystkich członków Związku. Gazeta, jako autonomiczny or- gan prasowy Związku kłania się społeczeństwu kolegium redak- cyjne powołane zgodnie z ukła- dem zbiorowym pracy dziennika- rzy.

Jako klasowa, o bogatych trady- cjach robotniczych, niezależna i sa- mordziasta organizacja związkowa chemików, papierników, szkła- rzy i ceramików opowiadamy się za jednością działania, pełnym współdziałaniem ze wszystkimi or- ganizacjami związkowymi, sto- jącymi tak jak my na gruncie za- sad socjalizmu i pracy dla dobra Polski Ludowej.

Zarząd Główny Związku Zawodowy Chemików Katowice, 17 września 1980 r.

WIZUM

TWIERDZY KOSTRZYN

Prawnik odpowiada

Odpowiedzialność materialna pracowników

Kodeks pracy unormował całościowo odpowiedzialność materialną pracownika za szkody wyrządzone przy wykonywaniu obowiązków pracowniczych. Z datą wejścia w życie kodeksu tj. 1 stycznia 1975 roku, odpowiedzialność materialna pracowników przestała być instytucją prawa cywilnego, regulowaną jego przepisami a stała się instytucją prawa pracy.

Obecnie zasady odpowiedzialności pracowników zostały unormowane przepisami kodeksu pracy w art. 114—127, a stosowanie przepisów prawa cywilnego jest dopuszczalne tylko wyjątkowo, w sytuacjach przewidzianych w kodeksie pracy.

Taki wyjątek wprowadza art. 291 § 3 kodeksu pracy, stosownie do którego w razie dopuszczenia się przez pracownika zgarnięcia mienia społecznego albo wyrządzenia w inny sposób szkody umyślnie, do przedawnienia roszczenia o naprawienie tej szkody, stosuje się przepisy kodeksu cywilnego. Podobnie przypis art. 300 kodeksu pracy, w którym ustawodawca, recypując dotychczasową treść art. XII § 3 przepisów wprowadzających kodeks cywilny, uznał za dopuszczalne stosowanie w sprawach nie unormowanych przez kodeks pracy przepisów kodeksu cywilnego, o ile przepisy te nie są sprzeczne z zasadami prawa pracy.

Kompleksowe unormowanie instytucji odpowiedzialności materialnej pracowników znalazło też wyraz w szerokim zasięgu tej instytucji. Zwrócić bowiem trzeba uwagę, że w kodeksie pracy została unormowana nie tylko odpowiedzialność materialna pracownika wobec zakładu pracy, lecz również odpowiedzialność materialna pracownika wobec osoby trzeciej, która doznała uszczerbku przy wykonywaniu przez pracownika jego obowiązków (art. 120 kodeksu pracy). Kodeks pracy zmienił na tym odcinku zasady wynikające z prawa cywilnego, skoro zgodnie z art. 120 § 1 kodeksu pracy pracownik nie ponosi odpowiedzialności materialnej wobec poszkodowanej osoby trzeciej, jeżeli szkoda została wyrządzona przy wykonywaniu przez niego obowiązków pracowniczych, gdyż w takiej sytuacji zobowiązaniem do naprawienia szkody doznanej przez osobę trzecią jest wyłącznie i bezpośrednio zakład pracy.

Kompleksowe unormowanie instytucji odpowiedzialności materialnej pracowników znalazło też wyraz w tym, że zasięgiem tych instytucji zostały objęte nie tylko szkody wyrządzone przez pracownika na skutek winy nieumyślnej (art. 114 kodeksu pracy), lecz również szkody wyrządzone umyślnie (art. 122 kodeksu pracy).

Materialna odpowiedzialność pracownika została w kodeksie pracy uściślona od trzech przesłanek. Pierwszą z nich jest wina pracownika, polegająca albo na winie nieumyślnej (art. 114 kodeksu pracy), albo na winie umyślnej (art. 122 kodeksu pracy). Drugą przesłanką jest szkoda zakładu pracy, a trzecią — związek przyczynowy między szkodą a zawinionym działaniem lub zaniechaniem pracownika (art. 115 kodeksu pracy). Zaniechanie pracownika jest to działanie niezgodne z regulaminem pracy lub umowy o pracę.

Na plan pierwszy niniejszego opracowania wysuwa się zatem omówienie tych przesłanek materialnej odpowiedzialności pracownika. Jednocześnie w opracowaniu zostały uwzględnione zasady w zakresie odpowiedzialności za mienie powierzchnie pracownikowi z obowiązkiem zwrotu lub wyliczenia (art. 124—127 kodeksu pracy) oraz inne zagadnienia występujące na tle materialnej odpowiedzialności pracowników.

Co o nas piszą?

DZIENNIK LUDOWY z 16. 09. 80 r. publikuje notatkę artykułu Franciszka Brodzika, zatytułowaną: „Kilka tysięcy turystów odwiedziło w tym sezonie letnim szereg miejsc, pamięć narodowej w woj. gorzowskim. Największą popularnością cieszyły się wycieczki na trasie Kostrzyn — Cedyń — Sieraków — Gorzów Wlkp.”.

GAZETA LUBUSKA z 16. 09. 80 r. przynosi artykuł pt. „Codzienne przeciwności — codzienna praca”. Tematem artykułu są powszednie realia w zakładach przemysłowych Ziemi Lubuskiej. Oto fragment artykułu: „Pomimo wielu zakłóceń w dostawach materiałów potrzebnych do produkcji, Kostrzyńskie Zakłady Papiernicze realizują dość pomyślnie swoje zadania. Odbywa się to kosztem dodatkowych rozładunków ludzi i środków transportu. Mierzone dotychczasowymi metodami, wyniki ekonomiczne KZP w okresie 8 miesięcy są — pomyślne. Jest szansa, że tak będzie do końca roku”.

W tym samym numerze GAZETY LUBUSKIEJ opublikowano artykuł Franciszka Brodzika, zatytułowany: „Zastanawiamy się co komu służy?”. Autor rekonstruuje sytuację w niektórych zakładach przemysłowych naszego regionu w związku z ostatnimi wydarzeniami w kraju i falą dyskusji, rozmów i narad na różnych szczeblach. Mowa jest także o Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych.

TRYBUNA LUDU z 18.09.80 r. informuje, że w dniach od 6 do 19 października odbędzie się w naszym mieście II Kostrzyński Plener Malarski „Ryzyko” pod hasłem „Gościnność człowieka — praca”.

DZIENNIK LUDOWY z 13. 09. 80 r. zamieszcza w rubryce „Kalendarz krajoznawczy” następującą notatkę: „Szybko postępuje prace przy budowie szkoły podstawowej w Kostrzynie w woj. gorzowskim. Róża rozpoczęła się w maju, a już obecnie kończy się montaż trzeciej kondygnacji. Nowa szkoła jest wznoszona społecznym wysiłkiem mieszkańców miasta oraz żołnierzy z nadodrzańskich stanic WOP”.

A. KLAPTOCZ

NOWINKI z Wydziału Transportu

Nowa wywrotka 10 „KAMAZ” obok kierowca Antoni Chiniwicz

Jeden z postulatów zgłoszonych przez załogę dotyczył problemów zakładowego transportu. Ten temat podejmowali również sami pracownicy Wydziału Transportu.

Najwięcej krytycznych uwag dotyczyło zagadnień modernizacji parku. Warto za wszystko jest w porządku, kierowcy oba-

ją o powierzenie ich opiece pojazdy i dobrze spisują się służby remontowe. Jest i w tym trochę prawdy. Jednak z konieczności przedłużania żywotności pojazdów do tylko półroczki, jakiego kierowcy, wydziału wraz z załogą musi stosować.

Bardzo istotne jest to, że naprawy tych pojazdów są bardzo kosztowne, coraz mniej rentowne i to w sytuacji, gdy brakuje części samochodowych. Również zużycie paliwa jest siłą rzeczy ogromne, co za sobą pociąga duże koszty eksploatacyjne.

Te problemy na Wydziale Transportu już od dawna. Dyrekcja zakładu czyniła starania o przydział dla potrzeb zakładu nowych pojazdów. Wynikiem tych zabiegów jest otrzymanie dwóch nowych samochodów ciężarowych, STAR 200 — wywrotka 3 t (kierowca — Andrzej Brzozowski) i KAMAZ — wywrotka 10 t (kierowca Antoni Chiniwicz).

W najbliższym okresie, zakładowy transport wzbogaci się o dalsze pojazdy. Będzie to samochód ciężarowy KAMAZ — skrzyniowy i dwa ciągniki C-300. Trudno powiedzieć, czy załatwi to wszystkie problemy wydziału, na pewno już w widoczny sposób poprawi sytuację w sprzeczce.

Załoga wydziału podjęła również duże zadanie, będące wynikiem uwagi załogi. Chodzi o wygląd estetyczny naszych autobusów. Były one pomalowane w paskudne kolory, trudno było dostrzec na drzwiach autobusu emblemat zakładu. Toteż pracownicy zakładu zadecydowali o czyn społecznym. Chęć do końca roku pomalować wszystkie autobusy. Mimo że jest brak odpowiedniego sprzętu, a warunki w warsztacie remontowym nie są do tego przystosowane. Lecz podeszli do tego z zapałem. Jeden z autobusów już jeździ w „nowej szacie”. Emblemat zakładu, który będzie na wszystkich samochodach, zaprojektował Jerzy Krepielewicz, nasz plastyk, dziękujemy mu za to.

Ekipe malarską pracującą w czynnie społecznym nad realizacją tego zadania tworzą: Józef Sieczka, Władysław Chruszcz, Jan Głowacki i kierowca Stanisław Drobnierecki.

Tak było a... tak będzie

znaczyć, że do tej pory średnia eksploatacyjna samochodu (termin mod nieprecyzyjnie chyba oddaje sedno sprawy), wynosiła 16 lat, lecz są też takie samochody, które jeżdżą już od 16 lat. Można by rzec, że

Krzyżówka

Poziomo: 1. dawniej wierzono, że zenców, którzy jej używają w pokarmach, jadłowicie bestie nie kasa; 2. dzis jest stosowanym zielenem, 5. skąd twórcy Flat powstanie wyścig czy sty, 7. z Afryki, kotowaty o cennym futrze, 9. Bando, 10. Sępowski, 11. przy lekcin do wożku jednokonnym, 12. białon duży, 13. osmiolnicy ramiona, 17. powód do paniki na gieldzie, 20. żywa tospeda, 22. zwykłe uszadniony lek, 24. naturalny barwnik od żółtego do brązowego, stosowany do farb olejnych, 25. w co medycyni wpadł, 26. złudzenie komi pleins, 28. ciągną się tukiem od potępszy dukatan do wybrzeży Weneunii, 31. zwierzę Lampe dusy, 32. jaszczurka „sympatyczna, 33. znów to samo w pio senice, 34. mineralna, zstawa.

Pionowo: 1. właściciel stylu, 2. jak sama nazwa wskazuje, 3. żółty tam chan, 3. Interlokutor, 4. trzonkie, 6. napastnik zwykle ubrany, 8. skarb w domu, wszystko na o trafu naprawie, 8. księstwo o powierzchni 100 km kw. 15. wyjątkowo-zadankowe podwyższenie, 14. teraz najczęściej wieszanie, 15. napój samo zdrowie, 16. nad jeziorem Jeziorek, 17. tuberoza, 18. imię modne, 19. jak świeca, 23. braki w nim wólciecznie wyglądem, 25. nalewka, która wymaga angielskiej cierpliwości i samoraparcia, 27. monety spotykane w naczek w balcach, zwykle w wieku, 35. opiekun.

Jerzy Leszczyński FRASZKI

TAJEMNICA

Ludzie chodzą do spowiedzi, bo za grzechy się nie siedzi.

O POPELECZNIKU

W wypadku upadku, że tak powiem, popiecznik pierwszy bije po głowie.

WATPLIWA MADROSC

Ten się nie myli, kto nie nie robi — znanie przysłówie głosi — Czemu więc nie ma ludzi nieomylnych? Próżniaków jest przecież dosyć.

PROZAIKZNE UWAGI

Tolerancja nie jest dopuszczeniem do dowolnego odwołania.

— Gdy kolderka za krótka, sprawdź, czy nie jest za szeroka.

— Dajęcy łapówkę nie odchodzi z kwitkiem — i dlatego tak trudno o dowód przestępstwa.

Nowe książki w bibliotece ZOiTE

„RACHUNEK KOSZTÓW” — Alicja Jarugowa, Wiktor Msk, Kazimierz Sawicki, Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, W-wa, 1978, stron 354.

Książka, której przedmiotem jest całokształt zagadnień związków z rachunkiem kosztów, stanowi pierwszy w naszej literaturze ekonomicznej podręcznik akademicki, przeznaczony dla studentów kierunku Cybernetyki Ekonomicznej i Informatyki — uczelni ekonomicznych. Ze względu na przejrzystość i zrozumiałość ujęcie materiału, książka jako kompendium wiedzy o rachunku kosztów, może być wykorzystana również w procesie doskonalenia i pogłębiania fachowej wiedzy ekonomicznej.

Po wyjaśnieniu istoty i zakresu kosztów oraz ich systematyki, a także przedmiotów, zadań i ram modelowych rachunku kosztów, Autorzy rozstrząsają zagadnienia pomiaru i wyceny zużycia podstawowych czynników produkcji oraz grupowania i rozliczania kosztów w tradycyjnym podsystemie ewidencyjnym.

Kolejne rozdziały są poświęcone omówieniu rodzajów nowoczesnych tendencji w zakresie metod i technik rachunku kosztów, a także syntetycznej i analitycznej prezentacji kosztów. Wywody teoretyczne są ilustrowane licznymi przykładami liczebnymi oraz schematami i rysunkami.

W związku z nadchodzącą zimą publikujemy kolejność zgarniania śniegu z ulic i chodników oraz likwidacji gołoledzi w mieście Kostrzyn.

ULICE: Kopernika, Piastowska, Dworcowa, 22 Lipca, Sikorskiego, Mickiewicza, Boh. Stalingradu, 15-Lecia, Drzewicka, Narutowicza, Sportowa, Osiedlowa, Wojska Polskiego, Waskiewicza, Świerczewskiego, Jagiellońska, Szkolna, Główna, Zielona, Krótka, Krzywa, Graniczna, Zeglarska, Kościuski, 1000-Lecia.

W II rzucie ulice: Nadbrzeżna, Sienkiewicza, Chrobrego, Łódzka, Osiedle Kolejowe, Akacja, Reja, Asfaltowa, Akacja, Chemików, Drzewna, Plac Grunwaldzki, Plac WP, Papierników, Wodna, Banaszkowa, Krzywa.

CHODNIKI: Osiedlowa, Sikorskiego, Kościuski, Waskiewicza, Kopernika, Mickiewicza, Piastowska, Dworcowa, 22-Lipca, 15-Lecia, Boh. Stalingradu, Sportowa, Jagiellońska, Świerczewskiego, Narutowicza, Zeglarska, Drzewicka, Asfaltowa, Graniczna, Fabryczna, 1000-Lecia, Łódzka.

Pozostałe chodniki oczyszczane będą zarządy nieruchomości. Powiadamy się również wszystkich właścicieli nieruchomości, że w myśl ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w miastach i osiedlach z kwietnia 1959 roku wszyscy zarządy nieruchomości mają obowiązek oczyszczać ze śniegu i likwidować gołoledź z chodników i połowy jezdni wzdłuż swoich posesji, niezależnie od tego, że ulica i te chodniki zostały ujęte w planie akcji zimowej.

CELULOZA

— dwutygodnik, organ prasowy Samorządu Rehbilitacji Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych.

Redaktor naczelny — Cezary Sławski, tel. w. 39, sekretarz redakcji — Lucja Labenda, tel. w. 23, Redaktor — Stanisław Berek, Zawadzki, Społeczne Kolegium redakcyjne: Przewodniczący — Stanisław Berek, członkowie — Alicja Klaptoocz, Jerzy Krepielewicz, Rydzarz Paprocki, Tadeusz Terasiński, Janusz Wierczok, Zdzisław Wiesława Walinowska.

Adres redakcji: 64-10 Kostrzyn, n. O., ul. Fabryczna 1, telefon: centrala 13, wewn. 225.

Cena prenumeraty rocznej — 24 zł, półrocznej — 12 zł, kwartalnej — 6 zł. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania materiałów. Reklamodawca zamawiający redakcję nie zwraca.

Wydawca: Kostrzyński Zakład Papierniczy w Kostrzynie, n. O.

Skład, łamania, druk: Zjednoczone Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa” Nakład 1500 egz. 1-13 Zam. nr 1951